ANUL VI. — No. 1648

EDITIA ANTEIA

SAMBATA 25 SEPTEMBRE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 și 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una inainte

In București la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an in țară 30 leĭ; in streinătate 50
Șase lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un număr in streinătate 15 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Sa te feresti Române de cuiu strein in casa

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din București și județe se primesc:
Numai la Administrație
din Streinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate
Anunciurĭ la pag. IV.............. 0,30 b. linia
» » III.............. 2,— leĭ »
» » II.............. 3,— » »
Inserțiunele și reclamele 3 leĭ rîndul.
La Paris, ziarul se găsește de vînzare cu numĕrul la kiosqul No. 117, Boulev. St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

București, 24 Septembre 1893

Cultura după regim

Orĭ de cîte orĭ guvernul conservator plănuește o măsură revoltătoare, dar din care el poate trage foloase, copoiĭ sĕĭ ziaristicĭ miroase terenul și caută să pregătească o teorie salvatoare.

Inainte de a vota legea vinzăreĭ bunurilor, concepută într'un chip atît de strîmt și de reacționar, băețiĭ carĭ aŭ petrecut la Paris și aŭ vĕzut prin vitrinele librăriilor cărțile luĭ Spencer, Mill, Leroy-Beaulieu aŭ descoperit și propagat teoria eliteĭ sociale.

Inainte de votarea legeĭ jandarmerieĭ, s'a făcut o gălăgie infernală cu lipsa siguranțeĭ publice la sate; înainte de a înmulți numĕrul subprefecților s'a scos în vileag teoria buneĭ administrațiunĭ; înainte de a înjuga clerul la carul guvernuluĭ, s'a reeditat teoria, că biserica strămoșeasca a întreținut focul sacru și că azĭ trebue readusă la vechea eĭ splendoare.

Maĭ rĕmăsese neatinsă școala. Profesoriĭ se bucuraŭ de prea multă libertate politică și în mîndria sa aristocratică, lord Take Ionescu nu putea dormi gîndindu-se la C. C. Dobrescu, la Micescu și la toțĭ dascăliĭ opozanțĭ, carĭ trebue pușĭ la respect.

In privința asta, terenul era pregătit. Exista faimoasa teorie, care a costat viața ministeruluĭ Manu din care făcea parte D. Maiorescu, că profesorul fiind un funcționar plătit de stat; iar statul fiind reprezentat de guvern, — profesorul e dator să nu aibă alte credințe și să nu facă altă politică de cît a guvernuluĭ.

Este vorba de reforma învĕțămîntuluĭ secundar și superior. D. Take Ionescu are de gînd să transforme pe toțĭ Dobreștiĭ în agențĭ guvernamentalĭ. Presa reptiliană e însărcinată să pregătească spiritele.

Dacă ea s'ar pune pe tema D-luĭ Maiorescu, treaba n'ar merge și lordul Take s'ar înneca la mal, ca un simplu țigan. De aceea s'a recurs la o variantă.

Sub titlul: *Dascăliĭ noștri*, a apărut în *Timpul* de la 19 Septembre un articol, în care se susține, că profesorul în îndeplinirea misiuneĭ sale didactice și pedagogice, trebue să facă abstracție de credințele și principiile sale și să le înlocuiască cu credințele, cu principiile statuluĭ (cițițĭ guvernuluĭ).

Articolul în chestiune vizează maĭ ales pe profesoriĭ secundarĭ, căcĭ celor universitarĭ le recunoaște până la un punct dreptul de a susține și desvolta, în cursurile lor, un sistem întreg științific, care, *dintr'un punct de vedere teoretic*, se atinge de chestiunĭ politice, economice saŭ sociale.

Nu vom reproduce articolul *Timpuluĭ*; vom spune numaĭ, că el susține teoria că profesorul, ca și școala, e al statuluĭ și decĭ trebue să dea instrucțiunea ast-fel, în cât copiii să nu capete ideĭ contrare statuluĭ, adică guvernuluĭ.

Când vezĭ cu câtă încăpățînare și consecvență conservatoriĭ urmăresc ideia de a transforma România într'o imensă mașină guvernamentală îțĭ vine să-ĭ întrebĭ: *Credețĭ, onorabililor, că vețĭ guverna țara aceasta un veac, de vĕ pregătițĭ și pentru generațiile viitoare? Orĭ, ceea ce e maĭ probabil, lucrațĭ sub impulsiunea unuĭ factor maĭ înalt, care are în vedere interese maĭ depărtate de cât menținerea unuĭ guvern?*

Vom deslega noĭ această enigmă; însă înainte de a o face, trebue să arătăm absurditatea și primejdia teorieĭ desvoltate de D. Take Ionescu în *Timpul*.

Maĭ întîiŭ, dacă e vorba de a justifica restrîngerea libertăților de care se bucură profesoriĭ secundarĭ, argumentul cu propaganda de pe catedră e absurd și ridicol. Profesorul secundar învață pe copiĭ cunoștințele elementare ale limbelor clasice și moderne, ale istorieĭ universale, ale geografieĭ, ale științelor naturale, fisico-chimice, matematice. Abia în clasa VII-a se predaŭ elemente de economie politică și puțină filosofie. *Toate aceste obiecte se predaŭ după cărțĭ didactice aprobate de ministerul instrucțiuneĭ publice.* Profesorul e dator să întrebuințeze la cursul sĕŭ numaĭ cărțĭ de acestea.

Unde vede *Timpul* posibilitatea pentru profesor de a infiltra copiilor din licee și gimnaziĭ — de ceĭ din școlile primare nu maĭ vorbim — ideĭ și principiĭ politice, economice saŭ sociale altele de cât cele ortodoxe, ale Statuluĭ?

Insinuarea D-luĭ Take Ionescu e rĕŭ venită. Iar dacă e vorba de propaganda politică de pe catedră, în afară de obiectele de studiŭ, aceasta e oprită chiar prin legea actuală a învățămîntuluĭ.

Discuția ar fi de prisos, dacă n'am ști că nu de asta-ĭ arde ministruluĭ, ci de activitatea politică a profesorilor afară din școală, de prerogativele de care se bucură eĭ și care țin în frîŭ pe ministrul doritor de a domni în mod absolut asupra lor.

Admițînd însă un moment că profesoriĭ ar face ceea-ce spune *Timpul* că fac, adică ar învăța pe elevĭ ceea-ce cred eĭ și că Statul, (adică guvernul) ar trebui să intervie, să impue profesorilor criteriul sĕŭ, modul sĕŭ de a cugeta, la ce am ajunge?

Azĭ sunt conservatoriĭ la putere. Prin urmare, *Statul* are ideĭ conservatoare și profesoriĭ vor fi silițĭ să propage aceste ideĭ tinereĭ generațiunĭ pe care o instruesc. Vom avea decĭ: guvern conservator, profesorĭ conservatorĭ, elevĭ conservatorĭ.

Mîine vin liberaliĭ la putere. *Statul* devine liberal. Ce vor face profesoriĭ? Ce vor face eleviĭ, deprinșĭ cu conservatismul? Nu credem că profesoriĭ vor fi dațĭ afară, nicĭ că vor demisiona. Vor propaga decĭ liberalismul în școală? Și dacă poĭmîine ar veni iar conservatoriĭ, vom avea iar profesorĭ conservatorĭ?

D. Take Ionescu voiește să ridice cameleonismul politic la înălțimea uneĭ doctrine de Stat, pentru că este *Cine-va*, care are mare nevoe de o țară vecĭnic guvernamentală. Să-ĭ spunem pe nume? E *Regele*, e *Dinastia!*

M. Sa voește să-Șĭ întărească dinastia. Știe că nimenĭ n'o iubește, dar știe în același timp, care sunt mijloacele de a o impune. De 26 de anĭ a făcut experiențe și a constatat, că guvernul, orĭ-care ar fi, obține majorităţĭ. Sunt însă păturĭ sociale refractare guvernamentalismuluĭ și sunt alte păturĭ subjugate, exploatate și care încep să se deștepte. Deșteptarea lor la glasul refractarilor ar dărîma edificiul dinastic. Deja se face gură pentru votul universal. Ce te facĭ cu dinastia?

Pînă să se întindă agitația pentru votul universal, M. Sa a ordonat înmulțirea slujbașilor administrativĭ și înființarea jandarmerieĭ pentru a izola satele de orașe; pînă atuncĭ s'a subjugat clerul, s'a pus călușul în gura învĕțătorilor și institutorilor, s'a înmulțit armata. Acuma a venit rîndul profesorilor, ceĭ maĭ primejdioșĭ și ceĭ maĭ bunĭ de gură. Vor fi legațĭ și eĭ și toțĭ aceia carĭ pot avea veleităţĭ opozante.

Pe urmă, poftim de cerețĭ vot universal și alte reforme democratice, dacă vĕ mănâncă spinarea, dacă nu voițĭ să vi se strîngă juvĕțul constituțional.

D-le Take Ionescu, urechile se vĕd!

Prea e gogonată teoria că cultura trebue să se dea după regim.

St. Munteanu.

TELEGRAME

SOFIA, 22 Septembre.—*Swoboda* vorbind de impresiunea nefavorabilă produsă de articolele sale în străinătate, constată că transmiterile aŭ fost cu tendințe și că ele aŭ fost intepretate rĕŭ. Acest articol, care revelează stilul D-luĭ Patkof, se sfîrșește ast-fel: Printul și toată lumea știŭ că D. Stambuloff, fie saŭ nu la putere, și prieteniĭ seĭ vor fi supușiĭ ceĭ maĭ fidelĭ aĭ coroaneĭ și dacă aŭ un defect este că aŭ protegiat prea mult și aŭ apărat coroana și patria.

MADRID, 22 Septembre. — Intreaga garnizoană din Malaga, care numĕră 3000 oamenĭ va fi trimeasă la Mellila.

LONDRA, 22 Septembre.—Se asigură că minieriĭ greviștĭ din Yorkshire vor putea susține o grevă de 10 săptămînĭ.

SATIRA ZILEI

Tănase von Hohenzollern

Suntem obicĭnuițĭ să nu intrăm în sanctuarele familieĭ, pentru că la noĭ proprietatea, religia, familia și armata sînt lucrurĭ sfinte!

Dar, cînd alțiĭ, — ceva maĭ dinasticĭ de cît noĭ — se apucă să facă din niște lucrurĭ private daraverĭ publice, — atuncĭ trebue să ne băgăm și noĭ coada.

Iată despre ce e vorba:

Ziarul *Democrația Romînă* din Iașĭ, — ca să probeze că e gazetă democratică à la Catargiu—se apucă de se face nașul viitoareĭ odrasle a dinastieĭ.

Se știe că în curînd — după afirmările unora — Prințesa Maria are să nască un băiat... orĭ o fată.

Și... hop și *Democrația* cu Țața Lina! Se apucă să boteze pe viitorul saŭ viitoarea cu numele de *Carol* orĭ *Elisabeta*, pentru ca «să se consolideze» Tronul și Dinastia.

Curat vorba Țiganuluĭ, care găsise o potcoavă și făcea socoteala mînzuluĭ.......

Eŭ cred că pînă cînd cine-va nu vede pe mînz nu trebue să se gîndească cum o să-ĭ dea numele.

Totuși, dacă-ĭ vorba să ne facem nașĭ, noĭ propunem numele de Enache saŭ Tănase...... N'ar fi poetic Tănase Hohenzollern? In tot cazul, e o idee ca orĭ-care alta.

Și demnul nostru confrate ieșan n'ar trebui să se supere pe noĭ pentru că-l acuzăm că umblă după potcoave de caĭ morțĭ orĭ de mînzĭ nenăscuțĭ.

Rigolo.

Nemții și Romînii

Sub titlul: Romînia trebue să fie mare *a apărut în editura corporațiuneĭ publiciștilor germanĭ din Berlin un pamflet semnat de anonimul*: Un oriental.

Acest pamflet se ocupă de agitațiile din Transilvania și de aspirațiile Romînilor într'un mod care face deliciul preseĭ maghiare și Pester Lloyd, *anunțînd această broșură, o însoțește cu cele maĭ marĭ laude.*

Pînă vom face o dare de seamă amănunțită asupra acestuĭ pamflet nemțesc, cităm din el următoarele:

Toate adunările, memoriile, discursurile și agitația preseĭ n'aŭ să distrugă faptul că Romîniĭ din Ungaria se bucură de o adevĕrată libertate, de oare-ce staŭ de o sută de orĭ maĭ bine de cît Poloniĭ în Germania, Irlandeziĭ în Anglia și de o mie de orĭ maĭ bine de cît Romîniĭ din Basarabia, — ba chiar de cît ceĭ din Romînia liberă.

Mișcarea din Transilvania este numaĭ un semn al apărițieĭ Panromînismuluĭ. Această tendință o ascund promotoriĭ mișcăreĭ.

Ideia uneĭ Romîniĭ marĭ și independente nu poate fi privită cu bucurie de Germania, de oare-ce Romîniĭ s'aŭ arătat dușmanĭ aĭ Germanilor.

O Romînie puternică, trebue, în fine, să înspăimînte pe toțĭ amiciĭ cultureĭ, căcĭ Romînia liberă, de și a dat un lustru de civilizație modernă organizațieĭ Statuluĭ sĕŭ, n'a dat însă dovezĭ că știe prețui cultura și justiția.

Pănă vom reveni, și vom reveni curînd, recomandăm cu căldură Majestățeĭ Sale Regeluĭ citirea acesteĭ broșurĭ, care va fi un balsam bine-făcător pentru sănătatea sa zdruncinată.

Un Romîn.

BULETIN EXTERIOR

Clericalii

Nu de mult asociațiunea protestantă a Germanieĭ de Nord șĭ-a ținut congresul anual în care secretarul general a declarat în ședință publică cum că bisericeĭ iĭ este indiferent dacă într'un viitor apropiat social-democrația va lua locul burghezieĭ, principalul lucru e ca religia să-șĭ păstreze influența asupra maselor și biserica să rĕmîe stăpînă.

In Belgia iar, unde nimic nu se maĭ face fără de a nu se ținea cont de uvrierĭ, o parte din clericalĭ aŭ format acum duoĭ anĭ, după inițiativa deputatuluĭ ultramontan Helleputte o ligă democratică. Divizarea partiduluĭ clerical din Belgia într'un grup democratic și altul doctrinar datează încă de la 1891, cînd cu congresul social-politic ținut la Liège, unde s'a și stabilit programul ligeĭ democratice. Scopul acesteĭ lige, în care nu pot fi membri de cît numaĭ uvrierĭ și care numĕră pînă acum 125 de organizațiunĭ este *îmbunătățirea societățeĭ pe baze corporative.* Maĭ zilele trecute s'a ținut al duoilea congres anual al ligeĭ și de și adversară declarată a socialismuluĭ revoluționar, ea totuși n'a ezitat de a copia așa zisul program practic saŭ de actualitate al social-democrațieĭ, cu vĕdita speranță și intențiune de a lua ast-fel apa de la moara socialistă.

După decisiunile congresuluĭ, această «ligă democratică» va lupta pentru fixarea unuĭ minimum de salariŭ, pentru un maximum al zileĭ de muncă, pentru restrîngerea saŭ chiar interzicerea munceĭ femeeĭ și de copiĭ, regularea tuturor condițiunilor de muncă, restringerea producțiuneĭ, ajutorarea din partea Statuluĭ a muncitorilor fără de lucru, etc. Ca mijloc de agitație și de propagandă, liga democratică recomandă înființarea, după pilda socialistă, de case de economie, de ajutor, de împrumut, de pensiune, societățĭ de consum și de producțiune pe baze cooperative. Liga maĭ admite și recunoaște la fine și principiul asociațiuneĭ internaționale a uvrierilor.

Cu acest program, o parte din clericaliĭ Belgieĭ cred c'aŭ desarmat pe social-democrațĭ. Eĭ speră că acu o mare mulțime de muncitorĭ vor părăsi steagul roșu și vor trece la liga democratică. Că se înșală amar în astă privință, de aceasta se vor convinge maĭ curînd de cum doresc.

Și împĕratul Wilhelm II îndată după suirea sa pe tron a convocat conferința internațională pentru regularea munceĭ și burghezia germană a crezut atuncĭ și ea că ast-fel s'a luat social-democrațieĭ germane apa de la moară. Dar muncitoriĭ germanĭ șĭ-aŭ zis: regularea internațională a munceĭ este o vechie cerere din programul social-democrat; că împĕratul a convocat o conferință pentru aceasta, asta nu dovedește de cît că socialiștiĭ aŭ avut dreptate și în acest caz — șĭ-a zis maĭ departe muncitoriĭ germanĭ — de ce să părăsim steagul roș?

Și muncitoriĭ belgienĭ îșĭ vor zice la rîndul lor: programul ligeĭ clericalo-democratice, copiat de pe programul așa zis de actualitate al social-democrațieĭ nu dovedește de cît că cererile socialiste nu sunt de loc utopice ci realizabile de a binelea, și în acest caz — îșĭ vor zice maĭ departe muncitoriĭ belgienĭ—de ce să părăsim pe aceia carĭ pentru prima oară aŭ formulat aceste cererĭ, pe socialiștĭ, și să urmăm pe maimuțele de la ligă? Și liga va remânea ligă iar social-democrația îșĭ va urma cursul, ce acu se prevede deja și de ceĭ maĭ ortodocșĭ economiștĭ, din succes în succes și din triumf în triumf.

X. X.

ERI SI AZI

Constituționalul are nenorocitul dar de a nu ști să tacă la vreme.

In numĕru-ĭ de erĭ, organul... catargist publică un articol în care se ocupă de afacerea Meschiu.

Asta se chiamă lipsă de prudență. Căcĭ este știut că cine a înfierat maĭ puternic *bandele catargiste* care aŭ ucis pe acel nenorocit, e tocmaĭ gazeta ex-junimistă, actualmente junimistă-catargistă.

In pledoaria juraților, D. G. D. Palade a citat, ca să motiveze punerea *insigniilor sedițioase* la balconul clubuluĭ-liberal, tocmaĭ un articol din *Constituționalul*.

E drept că numitul organ era în opoziție la Aprilie 1891.

Azĭ însă *Constituționalul* e la guvern, el are, decĭ, dreptul să scrie;

«O condamnare a regimuluĭ! Un guvern de asasinĭ: Dar de ce, mĕ rog?»

Negreșit, nu se vorbește de asasinĭ în casa... *Constituționaluluĭ*, ar fi o zicătoare foarte cu minte, — care însă nu poate avea trecere la oameniĭ orbițĭ de farmecul bugetuluĭ.

Maĭ mult, noĭ nu ne-am fi mirat dacă Populeanu, unul din ceĭ ce aŭ pus doliul la balcon, ar fi venit acum, în calitate de procuror general conservator, să susție acuzarea în potriva D-luĭ Sihleanu.

Ast-fel merg lucrurile sub noua eră a necinsteĭ.

ARMATA

Hotărit, nu e de-a bună. Nemulțumirile stîrnite de militarism, atît între civilĭ cît și chiar înnăuntrul armateĭ, iĭ daŭ în cap maĭ mult de cît orĭ-ce argumente pe care le-ar putea aduce cine-va. Pe fie-ce zi, plîngerile ofițerilor se adaogă la plîngerile nenorociților soldațĭ carĭ îșĭ iaŭ lumea în cap n... bine, de cît să sufere neîntrerupt barbariile și nedreptățile unor șefĭ inculțĭ și mărginițĭ.

Am publicat alaltă-erĭ niște fragmente din scrisoarea unuĭ ofițer care arăta nedreptățile ce se fac la înaintărĭ și care iĭ desperează până în așa grad în cît sînt silițĭ să demisioneze: erĭ, s'a publicat o dare de seamă asupra uneĭ bătăĭ îndrăznețe făptuite în fața unuĭ regiment întreg, iar pe de altă parte s'a reprodus știrea dată de un ziar ieșan, despre apropiata demisionare colectivă a 15 ofițerĭ de cavalerie, revoltațĭ de nedreptățile pe care le vĕd petrecîndu-se.

Un alt ziar din Iașĭ, *Democrația romînă*, scrie următoarele:

La ministerul de rĕzboiŭ se află peste 400 demisiĭ de ale ofițerilor din armata romînă.

Aceasta dovedește pe deplin că ilegalitățile și actele arbitrare ale D-luĭ Lahovary aŭ adus la disperare pe ofițeriĭ noștri carĭ preferă să se retragă din armată, de cît să continue a sufari nedreptățile infumuratuluĭ de la rĕzboiŭ.

Pînă cînd?

In acelaș timp, *Lupta* primește plîngerea de la maĭ mulțĭ soldațĭ din regimentul VI, din capitală, că «aŭ desperat de greutatea serviciuluĭ». Mulțĭ aŭ dezertat și sînt încă și maĭ mulțĭ hotărîțĭ să dezerteze.

Toată ziua muncă și bătae, fără ca să aibă nicĭ măcar timp să mănînce.

După instrucție, imediat sînt trimeșĭ bieții soldațĭ la căratul cărămizilor. Fie-care soldat e dator să care cîte 20 cărămizĭ de odată. Uniĭ pot să ducă în spinare 20 cărămizĭ, alțiĭ nu; ceĭ ce nu pot să le ducă, sînt luațĭ la ghionturĭ.

Plîngerile soldaților se îndreaptă maĭ ales în contra căpitanuluĭ de la compania X.

Ar fi bine, închee confrații de la *Lupta*, să se cerceteze cazul și, dacă plîngerea soldaților este exactă, să se ia mĕsurĭ ca să nu maĭ fie su-

puşî la muncă peste puterile lor. De bătae nu vorbim; ori-ce am spune, va fi în zadar.

Noi credem că plîngerea este adevĕrată. Şi aceasta cu atît maĭ mult, cu cît şi la redacţia noastră s'aŭ prezentat cîţi-va soldaţi carĭ ne-aŭ făcut o declaraţie la fel, cu deosebire că ne-aŭ spus şi numele căpitanuluĭ celuĭ maĭ selbatec, un oare-care Orăşanu, foarte cunoscut cititorilor noştri, prin brutalităţile sale.

O întrebare, ca să sfîrşim:

Oare aşa sînt de proştĭ conducătorii armateĭ noastre, în cît nu înţeleg că purtarea lor discrediteazâ cu desĕvîrşire instituţia pe care pretind că o reprezintă şi o susţin?

Se vede că aşa este.

M. G.

Cronica teatrală

Opereta franceză

Marţi seara s'a repetat, la opereta franceză, *Le jour et la nuit*, operetă în treĭ acte de Vanloo şi Leterrier, muzica de Lecocq. Piesa, fără a fi prea spirituală, nu e dintre cele maĭ proaste şi, dacă nu ceri de cît o petrecere nevinovată, o poţi găsi pînă la oare-care punct. Sunt unele scene destul de vioae, în piesa D-lor Vanloo şi Leterrier, iar actul al doilea, cel maĭ reuşit din toate, lasă o bună impresiune.

Muzica frumoasă, originală şi dulce, de la început până la sfîrşit, contribue foarte mult la succesul piesei. Cîte-va cuplete, chiar cîntate cu rĕceala D-luĭ Courville, sînt admirabile; cîntecul privighetoareĭ e de o gingăşie deosebită; corurile, cu toată neîndemînarea citor-va coriste, nu-şi prea pierd frumuseţea.

Trupa, în general, foarte iubită de public: deşi piesa se repeta, sala era aproape plină. D-na Alice Reine, aplaudată foarte des în rolul Manolei; D-na Thères, asemenea des aplaudată, cîntă cu multă dulceaţă rolul Beatriceĭ; D. Tony Reine, se distinge în fie-care seară; D-niĭ Crétot şi Jeanroy, sînt tot-d'auna simpaticĭ; D. Coste, joacă cu aceeaşi pricepere.

INFORMATIUNI

Lectorii noştri vor găsi tot-d'a-una pe pagina a treia Bursa cerealelor din Brăila *şi la pagina a patra* bursa din Bucureşti *precum şi* plecarea şi sosirea trenurilor din şi în Bucureşti.

DIN EDIŢIA A DOUA DE IERI

In urma unor insulte reciproce, D. Th. C. Silion, din Botoşani, a trimis D-luĭ G. Codrescu martorĭ pe D-niĭ locot.-colonel C. Persiceanu şi Şt. Ganea.

Martorii D-luĭ Codrescu însă, n'aŭ găsit că poate avea loc un duel, şi lucrurile s'aŭ mărginit la o scrisoare pe care martorii D-luĭ Silion o adresează clientului lor şi publicată într'un ziar local.

Evenimentului din Iaşi i-se comunică, cum că zilele astea, 15 ofiţerĭ de cavalerie din garnizoana Iaşĭ vor demisiona colectiv din armată.

Intre motivele care ar fi determinat demisiunea este şi darea pe nedrept în judecată a camaraduluĭ lor, căpitanul Copeţchi.

Directorul nostru primeşte următoarea scrisoare:

Domnule Beldimanŭ,

Azĭ mĕ pomenesc cu un jidan care vine la mine cu o diplomă de onoare de la societatea *Generaţia Nouă*, scrisă pe numele meŭ, şi cerîndu-mĭ să daŭ 60 leĭ, ca unul ce sunt membru fondator.

Vĕ rog, să-mĭ explicaţĭ ce societate este aceasta?

Vĕ salut
I. Constantinescu.
Str. Dionisie, 2

Ne grăbim a rĕspunde D-luĭ Constantinescu: *aceaste este o societate de........ escrocherie.*

Comisiunea pentru examinarea candidaţilor pentru bursă la şcoala normală de institutorĭ şi-a terminat lucrările acĭ şi a plecat erĭ la Iaşi spre a examina candidaţiĭ de acolo.

D. G. Danilleanu, profesor de dreptul roman la facultatea de drept, şi-a început cursul cu studenţiĭ anuluĭ al II-lea.

In Giurgiu şi judeţul Vlaşca a încetat cu totul holera.

Comitetul permanent al ministeruluĭ instrucţiuneĭ în unire cu consiliul inspectoral al aceluĭ minister, lucrează, sub preşedenţia ministruluĭ, la programele şcoalelor primare care aŭ fost revĕzute de consiliul general.

D. Nicolae Bădescu va fi numit profesor de gimnastică la gimnaziul Şincaĭ.

Săptĕmîna viitoare direcţiunea generală a serviciuluĭ sanitar va publica un comunicat în privinţa stingereĭ desăvîrşite a holereĭ.

In acelaş timp se va publica şi o dare de seamă statistică asupra ravagiilor pe care le-a făcut holera în ţară, precum şi un tabloŭ comparativ asupra deceselor din ţară şi din streinătate.

D. general Lahovary şi-a amânat plecarea la manevrele de cadre din Tecucĭ pînă Sâmbătă seara.

Consiliul de miniştri este convocat pentru Sâmbătă după amiazĭ la castelul Peleş sub preşedinţa Regeluĭ.

In acest consiliŭ se vor redacta instrucţiunile ce se vor da D-luĭ Papiniŭ pentru negocierile cu Austro-Ungaria în vederea încheieriĭ uneĭ convenţiĭ. comerciale.

D-niĭ Al. Lahovary şi P. Carp vor presinta câte un memoriŭ asupra aceşteĭ convenţiĭ.

Intreg personalul redacţiuneĭ ziaruluĭ *Tribuna*, va urma să meargă sĕptămâna viitoare în concediŭ involuntar la închisoarea din Seghedin.

Sĕptĕmâna viitoare se va prezinta şi D. Eugen Brote, vice-preşedintele partiduluĭ naţional, înaintea parchetuluĭ din Cluj.

D. Eugen Brote, fiind pe deplin restabilit a plecat erĭ din Zürich.

Incunoştiinţăm persoanele ce ar bine-voi să contribue pentru formarea fonduluĭ din care să se achite amenzile la care sunt condamnaţĭ fraţiĭ noştri de peste munţĭ, că pot subscrie cu sumele ce vor voi la redacţia ziaruluĭ nostru în toate zilele de lucru de la orele 8 până la 12 a. m. şi de la 2 până la 7 p. m.

LISTA DE SUBSCRIPŢIE

Pentru acoperirea amenzilor la care aŭ fost şi vor maĭ fi condamnaţĭ luptătoriĭ Românĭ de peste munţĭ.

Suma din urmă . . . . . . Leĭ 311.25

STIRI TELEGRAFICE

BUDAPESTA, 22 Septembre.—Mihail Golics, autorul atentatuluĭ contra primatuluĭ Primat Waszary a fost condamnat la 10 anĭ muncă silnică.

MONS, 22 Septembre.—Sînt 9,100 grevistĭ. Aproape 1000 aŭ reluat lucrul. La Charleroi sînt vr'o 17,000 lucrătorĭ în grevă.

Holera în streinătate.

Hamburg niciĭ un caz noŭ.
Livorno, 3 cazurĭ şi 4 decese.
Palermo 15 decese.
Nocera (în casa de nebunĭ) de la 20 Septembre 78 cazurĭ şi 38 decese.
Biscaya (ierĭ) 43 cazurĭ şi 13 decese.
Galiţia 12 cazurĭ şi 4 decese.
Ungaria 18 cazurĭ şi 12 decese.

JEANNE THILDA

ULTIMA VOINŢA

Raul o iubea cu nebunie. Era unul din acele amorurĭ carĭ s'aprind în inimile oamenilor de douĕ-zecĭ saŭ de şeaĭ-zecĭ anĭ: întărindu-ĭ pe ceĭ d'întîiŭ, sfărimîndu-ĭ pe ceĭ-l'alţĭ.

El avea douĕ-zecĭ de anĭ, dar ea nu-l iubea; îşĭ stima aşa de mult bărbatul, în cît n'ar fi avut drept scuză pentru a-l înşela de cît fiind coprinsă de o mare pasiune, — şi această pasiune nu sosise încă.

Frumuseţea eĭ blondă făcea să visezĭ la lucrurĭ gingaşe şi vagĭ, corpul eĭ drăguţ, surisul şi graţiile sale, îţĭ aminteaŭ pastelurile luĭ Latour, care par'că sînt pictate cu sărutările îndrăgostiţilor.

Ea îl plîngea că o iubeşte atît de mult, dar cu o naivitate crudă, se arăta tot-d'auna nepăsătoare şi îĭ vorbea de prietenie.

In sfîrşit, ne maĭ putînd îndura suferinţa, el voi să plece aiurea şi se duse să-ĭ mărturisească această hotărîre, tocmaĭ într'o zi cînd ea dejuna singură, căcĭ bărbatul seŭ lipsea pentru cîte-va sĕptĕmînĭ.

Ea îl aprobă, căută să-l încurajeze decisiunea cu fraze de o amiciţie exagerată, şi îl întrebă cînd va pleca.

— Astă-seară, astă-seară chiar!

— Atuncĭ, Lunĭ nu veĭ fi aicĭ: este ziua mea onomastică şi toţi prietenii îmi aduc florĭ.

— Ştiŭ, Doamnă, şi vĕ rog să primiţĭ modestul meŭ prezent pe care vi'l voiŭ trimite Lunĭ seara.

El pleacă şi ea îl urmări cu ochiĭ, suspinând; era poate farmecul vieţeĭ sale care zbura...

* *

Ziua de Lunĭ sosi; amiciĭ şi amorezaţiĭ îĭ aduseră diferite prezenturĭ şi veniră să danţeze şi să petreacă; ea era încântată şi oferea strîngerĭ de mâinĭ şi sărutărĭ cu o graţie liniştită.

Către miezul nopţeĭ, un servitor o vesti că în anti-cameră i-se adusese o mare cutie, pentru dînsa.

Invitaţiĭ cerură cu exclamaţiĭ de bucurie să vadă şi eĭ acea cutie; era o mare cutie de lemn îmbrăcată în catifea roşie şi închisă cu nn mic lacăt de aur.

Zîmbind, ea puse mîna pe lacăt şi deschise capacul cutieĭ.

Raul, mort, era culcat pe nişte perne de mătase; paliditatea sa făcea un contrast ciudat cu catifeaua roşie; avea mâinele încrucişate şi printre degete ţinea un petec de hîrtie.

Toţi scoaseră ţipete de spaimă; femeile fugiră, iar bărbaţiĭ ridicară cadavrul din cutie şi îl întinseră pe o canapea; marchizul de R... desfăcu biletul şi citi cu voce tare:

«Iertaţi-mĕ, Doamnă, că vĕ turbur sărbătoarea D-voastră, dar trebue să mor, pentru că nu puteţĭ să fiţĭ a mea; acordaţi-mĭ însă o singură favoare, îndepliniţĭ ultima mea voinţă: veghiaţĭ o singură noapte pe bietul Raul, care moare pentru a te fi iubit prea mult!»

— Oh! da, strigă ea, înecîndu-se în suspine şi îngenuchind înaintea mortuluĭ, voiŭ sta întreaga noapte, singură, lângă tine, pentru a mĕ ruga.

Toţĭ se depărtară; ea îmbrăcă o haină neagră; servitoriĭ improvizară un catafalc unde fu depus nefericitul amorezat, îl înconjurară cu florĭ, apoĭ ea se aşeză lîngă el, pironindu-şĭ ochiĭ pe chipul luĭ plăcut, pe care moartea nu-l desfigurase încă.

* * *

Ea se gîndea cât de mult o iubise el; lacrimile eĭ cădeaŭ pe mâinile recĭ ale luĭ Raul, îl plîngea din tot sufletul, cu toate acestea îşĭ zicea: respingînd amorul sĕŭ mi-am făcut datoria.

Către treĭ ore, cu toată dorinţa eĭ de a veghia până dimineata, se simţi obosită, şi capul sĕŭ blond se înclină pe pernă, lîngă capul mortuluĭ. Atuncĭ ea se înfioră de-o senzaţie ciudată: i se păru că douĕ buze calde se lipeaŭ de buzele eĭ, şi de-o dată se deşteptă. Ea făcu un pas înapoĭ, dînd un ţipăt de surprindere şi de spaimă.

Raul se sculase şi o privea, zîmbind.

— Fi pe pace, iubita mea, sunt viŭ; am voit să petrec o noapte lîngă tine.

— Dar cum?... E îngrozitor!... nu maĭ înţeleg...

— Nu trebuie să înţelegĭ de cît că te ador şi că trebuie să fiĭ a mea.

Iţĭ voiŭ explica maĭ tîrziŭ cum unul din amiciĭ meĭ, medic celebru, m'a adincit în această letargie care are toate simptomele morţeĭ; dar clipele sunt preţioase, să nu le pierdem, lasă-mĕ să-ţĭ spun cît te iubesc!

— Aceasta oste o laşitate şi o înşelare nedemnă, zise ea, frîngîndu-şĭ mînele; se, va vorbi de mine în tot Parisul; D-voastră nu v'aţĭ gîndit la onoarea mea, sînt pierdută....

— Nu, te voiŭ scăpa, fiĭ-o! Iată planul meŭ: Voiŭ pleca despre ziuă, apoĭ veĭ rĕspîndi zvonul că am fost condus la mine acasă; cu înmormîntarea mea mĕ însărcinez eŭ: voiŭ părăsi Parisul, şi nicĭ odată nu se va maĭ şti nimic de Raul.

— Vreĭ să mĕ înşelĭ, strigă ea cu dispreţ; mîine toată lumea va rîde de această aventură şi tu nu veĭ pleca din Paris, pentru a dovedi ruşinea şi disperarea mea.

Dar fără a-ĭ rĕspunde, el îĭ întinse braţele, chiemînd-o blînd pe nume, şi atrăgînd-o lîngă inima luĭ; ea începu să-l sărute şi să se părăsească în voia luĭ.

— Eĭ bine! da, zise ea, tu aĭ dreptate, să fim fericiţĭ; restul este indiferent!

A doua zi, florile eraŭ risipite pe scîndurĭ, luminările stinse; ea, îngenunchiată se ruga lîngă cadavrul luĭ Raul. Apoĭ se ridică încet şi ieşi fără să zică un cuvînt, — mergînd să ascună un cuţit plin de sînge, ce-l ţinea în mînă.

Dan.

Cutia cu scrisori

Dăm loc prezenteĭ apărărĭ, în coloanele ziaruluĭ nostru:

Domnule Director,

In ziarul *Adevĕrul* No. 1634 din 11 a curenteĭ, cu surprindere şi durere am citit articolul intitulat *Hoţiile din Ştefăneşti.*

Sub-semnatul sînt sub-prefect al aceşteĭ plăşĭ, şi natural că era să mĕ surprindă graba cu care daţĭ crezămînt calomniilor.

Ţin prea mult la onoarea mea, D-le Director, ca să nu caut a disculpa pe sub-alterniĭ meĭ, cu dovezĭ, căcĭ abaterile lor cad şi în sarcina mea, fie că le-aşĭ tolera benevol, fie că nu aşĭ şti ce se petrece sub mine; vĕ încredinţez totodată că prefectul, D. colonel Grigorie Sturdza, nu iartă cea maĭ mică greşeală şi numaĭ cunoscînd caracterul întegru al D-luĭ Sturdza m'am decis a primi aceastâ ingrată funcţiune, maĭ ales în timpul de faţă.

Calomniatorul, sub spendonismul *Argus*, nu poate fi altul de cît căpitanul în retragere Ion Nicolaevicĭ; acest Domn urmăreşte pe toate căile primăria de Ştefăneştĭ; denunţărĭ, calomniĭ, sunt armele D-sale spre a parveni, însă pînă acum nimic nu i-a reuşit, căcĭ chiar alegătoriĭ nu-l vroesc.

Pentru întîmpinarea părţeĭ întîiŭ, am la dispoziţia D-voastră dosarele primărieĭ No. 39 şi 46 din anul curent unde se pot vedea lămurit pretinsele hoţiĭ ale primaruluĭ Buzilă, care numaĭ hoţ nu e, dar veţĭ vedea şi procedarea şovăită a D-luĭ Nicolaevicĭ pentru a împedeca darea în întreprindere a iluminăreĭ ca să poată calomnia în urmă.

A fi a vĕ lua prea mult timp ca să vĕ citesc toate corespondenţele şi lucrările carĭ sunt în dosar; — cît pentru partea a doua, hoţia s'ar petrece prea sub ochiĭ meĭ pentru ca să nu vĕd şi să tolerez, am la dispoziţia D-voastră toate actele justificative.

Cheşche a murit la 12 Aprilie, în urmă făcîndu-se statele, secretarul a pus în adevĕr pe băiat să iscălească pe mort în state pentru 15 zile, (mortul sigur nu maĭ putea iscăli), şi am chitanţa tatăluĭ luĭ Cheşche de primirea lefeĭ pe 16 zile pentru înmormîntare, nicĭ această sumă sigur nu ajungea, am dat fie-care obolul nostru.

Asemenea am chitanţele până a luĭ Dum. C. a Ştefănoaĭ, pentru leafa întreagă; acest băiat are cel puţin 16 anĭ nu 14, şi are semne de a deveni un bun funcţionar. Cât pentru notarul Tăutu, era cel maĭ rĕŭ notar din plasă: beţiv, negligent, invidios, gheşeftar, în fine toate calităţile unuĭ notar de estimp, l'am dat de mult afară, nicĭ nu maĭ este în plasă.

Secretarul nu mi-a propus nicĭ odată să-l reintegrez, căcĭ numaĭ prin subprefect se poate confirma un notar săŭ destituĭ, aceasta o ştie Tăutu ca vechiŭ notar, şi chiar de ar fi alt-fel vĕ încredinţăm că acest nemernic nu are de unde da 40 leĭ.

Această întîmpinare fiind bazată pe acte publice şi adevĕr, ca abonat la stimabilul D. ziar, vĕ rog mult, D-le Director, să bine-voiţĭ a insera aceste rîndurĭ în cel maĭ apropiat număr al *Adevĕruluĭ*; am vĕzut multe calomniĭ rectificate de D-voastră de aceia sunt sigur că nu veţĭ refuza publicarea prezenteĭ rectificărĭ.

Bine-voiţĭ, vĕ rog, D-le Director, a primi încredinţarea prea distinseĭ mele consideraţiĭ.

M. Miclescu.

Ştefăneştĭ
19 Septembre 1893.

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL* 11

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

VI

Miezul nopţeĭ într'o casă de joc

Colonelul Bertrand se găsea într'unul dintre cele maĭ secrete dar şi maĭ celebre tripourĭ din Londra, pe care poliţia se jurase să-l distrugă şi care totuşĭ înfrunta această poliţie, cel puţin pe funcţionariĭ pe carĭ nu putea să-ĭ cumpere, căcĭ eraŭ puţinĭ carĭ să fie în stare a refuza o bancnotă din mîna proprietaruluĭ acestuĭ refugiŭ infam.

Casa era căptuşită cu fier ca o fortăreaţă. Pe din afară, înfăţişarea eĭ nu se schimba nicĭ o dată, faţada slujea numaĭ pentru a înşela ochiul; se credea că ea aparţine vre unuĭ negustor retras din comerţ, destul de bogat pentru a locui in propria sa casă, dar pe care boala îl impiedica de a primi vizite.

Colonelul cercetă cu ochiĭ seĭ pătrunzătorĭ fie-care colţ al salonuluĭ plin de lume.

Se apropiă de masă, privind mereŭ în jurul sĕŭ şi amestecîndu-se cu un grup de jucătorĭ zgomotoşĭ şi agitaţĭ, probabil noviciĭ în viaţa asta de jucătorĭ. El se aşeză, puse drept miză pe postavul verde un pumn de monede de aur şi, în vreme ce partida începea, cercetă cu luare aminte mutrele care-l înconjurаŭ. Faţa-ĭ arătă curînd nemulţumire. Se vede că persoanele pe care le aştepta nu veniseră încă.

— Tînĕrul ăla zăpăcit n'o fi combinat cum-va rĕŭ afacerea? şopti el — se poate să nu fi putut convinge pe fratesĕŭ ca să-l însoţească aicĭ?

In aceeaşĭ clipă clopoţelul ce servea de semnal sună de douĕ orĭ, servitorul coborî scara.

— Doĭ mosafirĭ noĭ—zise cu necaz unul care şedea lîngă colonel — camera e destul de plină.

— Eĭ sunt, fără îndoĭală, îşĭ zise Bertrand.

Uşa se deschise şi lordul Lionel Montford intră urmat de un om cu cîţi-va anĭ maĭ mare de cît dînsul.

Acest din urmă era Augus, marchiz de Willonghby, fratele maĭ mare al lorduluĭ Lionel.

Era un tînĕr cu o înfăţişare plină de nobleţă, înalt, voinic, cu un pĕr frumos blond şi frizat şi cu o mustaţă mică. Părea a fi bĕut cîte-va pahare maĭ mult, căcĭ era cam beat.

— Aicĭ e aşa dar locul despre care ne-aŭ povestit atâtea lucrurĭ, Lionel?— zise el privind pe fratele sĕŭ, — e o adevĕrată puşcărie. Nu înţeleg pentru ce ţineaĭ numaĭ de cît ca să mĕ aducĭ aicĭ.

Colonelul Bertrand îşĭ întoarse privirile de la miza pe care o îndoise şi zări pe Lionel.

Tînĕrul începu să rîdă şi, apucînd pe frate-sĕŭ de braţ, strigă:

— Vezĭ, Augus, mĕ mustri pentru că vin în acest loc suspect, uite, iată înţeleptul colonel austriac, a căruĭ purtare fără cusur farmecă pe toate mamele, care niĭ-l daŭ de model, nouĕ tinerilor descreeraţĭ; ce zicĭ vĕzînd pe Oscar Bertrand într'un asemenea loc?

Amînduoĭ fraţiĭ se bucurară mult de întîlnirea asta şi colonelul Bertrand, care era cunoscut pentru veselia luĭ, se ridică şi se apropiă de dînşiĭ rîzînd şi el.

— Te saturĭ de balurĭ şi de serate — zise el după ce încetă rîsul — cît despre fetele frumoase, mi-se pare că toate se aseamănă; aşa că, pentru a-mĭ ucide urîtul o clipă, am venit aicĭ, netrecîndu-mĭ prin minte că voiŭ găsi în acest loc pe lordul Lionel şi pe D-v.

— Voiţĭ să jucaţĭ la ruletă, marchize? —întrebă el—saŭ vĕ place maĭ bine o partidă de *écarté*, sub privigherea lorduluĭ Lionel?

— O partidă de écarté, de sigur, coloanele, rĕspunse marchizul.—Am jucat la ruletă în toate oraşele Europeĭ şi m'am săturat. Vĕ asigur că, de nu era Lionel, nu veneam aicĭ astă-seară. Junele desfrînat a cinat cu mine la club şi, după ce a cerut câte-va butelĭĭ de vin pe care m'a lăsat să le beaŭ aproape întregĭ eŭ, a trebuit, pentru a-l mulţumi să vin să petrec un ceas în casa asta. N'o cunosteam şi mi-ar fi fost cu nepuţinţă s'o descopăr; Lionel, din potrivă, pare obişnuit cu dînsa şi cu persoanele care o frecuentează.

— Mĕ tem, rĕspunse colonelul, că lord Lionel vine într'o societate rea, marchize.—Dar să începem partida.

Sfîrşind aceste cuvinte, el trecu înaintea lor pentru a le arĕta drumul şi intră într'o cameră bogat nobilată, în care eraŭ aşezate douĕ saŭ treĭ mese. Odaea aceasta, minunat luminată, era goală. Colonelul sună şi un lacheŭ frumos îmbrăcat veni.

— Să ne daĭ şampanie în ghiaţă, zise colonelul Bertrand.

Marchizul se aşeză în faţa adversaruluĭ sĕŭ.

Un servitor aduse cărţĭ neatinse încă, cum e obiceiul în ast-fel de case, în care nu se joacă nicĭ odată de douĕ orĭ cu aceleaşĭ cărţĭ.

— Lacheul aduse vinul într'o recitoare de argint, pe care colonelul îl ordonă s'o pue pe un bufet la îndemîna sa. Paharele de şampanie fură puse pe masă, dar colonelul respinse cu supărare.

— Să ne aducĭ pahare marĭ, zise el, nu sîntem copiĭ ca să ne bem vinul cu linguriţa.

Partida începu.

Maĭ întâiŭ, lordul Lionel se uită la joc peste umĕrul frateluĭ sĕŭ; dar obosind îndată, se duse de se aşeză lângă foc, luă un ziar pentru a-şĭ acoperi faţa şi păru a adormi. Un observator atent ar fi putut observa cu toate acestea, că colonelul e foarte agitat şi că ochiĭ seĭ nu se luaŭ de la frate-sĕŭ şi colonelul Bertrand.

Colonelul se îngrijea maĭ ales ca paharul marchizuluĭ să nu fie nicĭ odată gol. Indată ce tînĕrul îl golea, el îl umplea fără a spune o vorbă, aşa că Augus bea fără să bage de seamă. Deja era cam ameţit când venise şi acuma se îmbăta din ce în ce maĭ tare.

Jucă rĕŭ, pierdu şi se supără de joc, şi de norocul adversaruluĭ.

— Aĭ noroc astă-zĭ, colonele Bertrand, zise el cu nerăbdare vĕzînd că cel-l'alt cîştigă partidă după partidă.

— Poate. Eŭ joc bine, milord — respunse el cu intenţie.

— Nu e greŭ de jucat bine cu cărţĭ ca acelea pe care găseştĭ mijlocul de a le avea, colonele Bertrand — respunse marchizul apăsînd pe cuvintele din urmă.

— Cu cărţĭ pe care *găsesc mijlocul de a le avea*, milord? — repetă colonelul.

— Da, tocmaĭ asta am zis-o.

— Atuncĭ aĭ fi putut să-ţĭ alegĭ maĭ bine cuvintele — urmă colonelul. — E greŭ de aplicat cuvintele *găsi mijlocul* la un joc de noroc.

— *Ecarté* nu e un joc de noroc — respunse Augus rece—e un joc de dibăcie.

— Dar, ca în toate jocurile de cărţĭ, are şi norocul un rol oare-care într'însul?

— Foarte mic. O cred puţin pentru D-ta, colonele Bertrand, după chipul în care jocĭ. Eŭ l-aşĭ numi un joc de dibăcie.

Uşa care comunica cu salonul cel-l'alt rĕmăsese deschisă în toată vremea asta şi cîţi-va judecătorĭ, poate acel ale căror pungĭ fusesera golite, alţiĭ de urît, se apropiaseră de masa de *écarté*.

(Va urma).

DIFERITE ŞTIRI

DIN CAPITALĂ

INSTITUTUL METEOR. BUCURESTI

Bucureştĭ 23 Septembre 1893.

Inălţimea barometrică la 0° . . 754.4
Temperatura aeruluĭ . . . . . . 25.°9
Vêntul tăricel de la SW. . . . .
Starea ceruluĭ senin . . . . . .
Temperatura maximă de erĭ . . . 25.°0
« minimă de astă-zĭ . . 11.°0

Temperatura la noĭ a variat între 26 şi 5.

Erĭ şi astăzĭ timp frumos. Barometrul creşte.

A plouat puţin la T.-Severin.

Consiliul sanitar superior a delegat pe D-niĭ dr. Felix, Babeş şi Locusteanu, veterinar, de a supraveghia institutul de vaccin ce s'a înfiinţat.

Membriĭ clubuluĭ velocipediştilor din Capitală se vor întruni Dumine că la orele 2 p. m. la şosea pentru a face o excursiune în jurul oraşuluĭ.

Aseară Comandorul Cazeneuve a întrunit pe toţĭ ziariştiĭ şi membri societăţeĭ preseĭ în salonul restaurantuluĭ Hugues, unde a ţinut o şedinţă de prestidigitaţie.

Toţĭ reprezentanţiĭ preseĭ aŭ asistat şi aŭ admirat abilitatea Comandoruluĭ Cazeneuve.

Agenţiĭ electoralĭ aĭ conservatorilor aŭ început a ţine întrunirĭ prin mahalale, spre a recruta oare-carĭ cetăţenĭ de *profesiune* în vederea zîzăniilor carĭ există în consiliul comunal şi a unor eventuale alegerĭ comunale.

Foile guvernuluĭ anunţă deja că s'aŭ ţinut doue întrunirĭ de soiul acestora în coloarea de Negru şi Galben.

Din cauza modificăreĭ caietuluĭ de sarcinĭ al construireĭ fabriceĭ de conserve a armateĭ, ministrul de resboiŭ va ţine o nouă licitaţiune zilele acestea pentru darea în întreprindere a acesteĭ fabricĭ.

DIN ŢARA

La Tecuciŭ, Galaţĭ şi Brăila se fac marĭ pregătirĭ pentru primirea Regeluĭ care după terminarea manevrelor de cadre va vizita oraşele de maĭ sus.

Toţĭ linguşitoriĭ dinasticĭ nemţeştĭ aŭ un bun prilej de a-şĭ manifesta slugărnicia lor.

De sigur că prefecţiĭ şi poliţaiĭ oraşelor respective aŭ şi început a organiza manifestaţiile... spontanee.

Toţĭ eleviĭ şcoaleĭ divizionare de la Bistriţa vor trebui să se prezinte la şcoală pe ziua de 30 Septembre, de oare-ce la 1 Octombre se încep cursurile acesteĭ şcolĭ.

Lucrările linielor railway Galaţĭ-Bîrlad şi Dorohoiŭ-Iaşĭ urmează cu multă activitate. Aceste liniĭ necesitînd importante lucrărĭ de artă, nu se vor putea termina de cît în anul 1895.

Ecoul Moldoveĭ anunţă că la Cîrpiţĭ, locuitoriĭ s'aŭ resculat împotriva primaruluĭ *Tătăranu* carĭ în unire cu posesoriĭ jidovĭ de prin înprejurime îĭ jefueşte fără milă.

Acest Tătăranu e din T.-Severin şi se bucură de o mare protecţie din partea administraţieĭ acestuĭ judeţ.

Locuitoriĭ făcură numeroase plîngerĭ ministeruluĭ de interne fără însă să poată obţinea vr'un rezultat. Revoltîndu-se, acesta a trimis în sfîrşit spre anchetarea faptelor pe prefeetul judeţuluĭ, care împreună cu directorul prefectureĭ, subprefectul plăşeĭ şi un consilier judeţean descinsă la faţa loculuĭ.

Prefectul căutând se vede a potoli spiritele şi a acoperi şi faptele protegiatuluĭ, aţâţă şi maĭ mult pe sătenĭ aşa că de abia avură timp membriĭ ancheteĭ să se urce în trăsură şi să plece repede din mijlocul lor, poftindu-ĭ prefectul în Iaşĭ ca să-şĭ depue plângerile, iar consilierul îĭ ruga cu cuvintele «drăguţilor lăsaţi-ne în pace.»

Venind locuitoriĭ în Iaşĭ nu aŭ fost ascultaţĭ, cu toate insistenţele puse de a vedea faţa prefectuluĭ.

DIN STREINATATE

D. Bartha a propus la camera deputaţilor din Budapesta un vot de desaprobare contra ministeruluĭ. El a zis că există în biserică, în societatea şi în presa română o agitaţie contra naţiuniĭ ungare; şi-a constituit sub protecţiunea legilor o asociaţiune română specială, urând tot ce este unguresc şi arătând o tendinţă către turburarea unităţiĭ Statuluĭ unguresc.

D. Apponyi presintă un proiect de adresă către Impăratul relevând la lealitatea ungurilor faţă cu suveranul lor şi prin care se roagă Impăratul ca să aibă o încredere absolută în naţiune şi să risipească ingrijirile provocate de rěspunsurile sale la Borosebeş şi la Güns.

Preşedintele consiliuluĭ a luat apoĭ cuvîntul şi a combătut în mijlocul aplauzelor Camerii propunerile opoziţiuniĭ. El a declarat că guvernul îşĭ ia toată rěspunderea de rěspunsurile ce le cunoştea din 'nainte. El a combătut terorismul care s'a manifestat în viaţa publică. El va combate cu energie agitaţiunile contra Statuluĭ, prin toate mijloacele legale. El va cere, în cas de trebuinţă, adnotarea de nuoĭ měsurĭ. El va prezenta în scurt timp un proiect asupra dreptuluĭ de întrunire. Discuţia a fost amînată pe mîne.

Baronul de Sterneck, consilier al Legaţiuneĭ Austro-Uungarieĭ la Bucureştĭ a murit la Viena.

File rupte din Album

A nu împiedica rěul când poţĭ, este a te face solidar cu el.

Sénèque.

Nenorocirea adaogă o cunună maĭ mult la bărbaţiĭ iluştri.

Fénélon.

Dacă am fi noĭ laşĭ, ceĭ-l'alţĭ nu ne-ar părea mişeĭ.

Alma (Berlin).

Ultim cuvênt

Un noŭ abonat al telefonuluĭ voeşte, într'o cabină, a arăta unuĭ amic funcţionarea aparatuluĭ.

— *Chiar acum am zis nevesteĭ mele că te-am poftit în astă seară la masă. Pune aparatul la ureche şi veĭ vedea, după rěspunsul ce îl va da, că a înţeles foarte bine ce i-am zis.*

Amicul pune aparatul la ureche şi aude următorul rěspuns dat de soţie bărbatuluĭ sěŭ.

— *Aĭ fi putut să nu pofteştĭ la masă pe gogomanul těŭ de prieten.*

ULTIME INFORMATIUNI

Un externat secundar de fete fără directoare

Citim în *Evenimentul*:

E foarte curioasă o ultimă dispoziţie a D-luĭ ministru de instrucţie cu privire la externatul secundar de fete din Iaşĭ. In înalta sa înţelepciune şi condus de un stupid spirit de economie, a găsit de cuviinţă să închirieze unuĭ fierar din localitate cancelaria şcoaleĭ, dinpreună cu duoĕ odăĭ carĭ serveaŭ ca locuinţă directoareĭ. Să se noteze: aceste camere sînt cele maĭ spaţioase şi maĭ frumoase ale şcoaleĭ, avînd vederea în strada de sus.

Din această cauză directoara a fost nevoită să se mute din localul şcoaleĭ şi se ştie că legea impune expres tuturor directorilor să locuiască în şcoală.

Ne aducem amite că D. inspector general, St. Vârgolicĭ, a făcut aspre observaţiunĭ D-reĭ Adam, directoara externatuluĭ din Botoşanĭ, pentru că, neavînd mobile, nu putea să locuiască în localul şcoaleĭ şi a obligat-o să se mute numaĭ de cît acolo. De astă dată însă tocmaĭ ministrul obligă pe directoară să se mute, prin faptul că îĭ închiriază locuinţa.

In afară de aceasta, în fie-care zi, primim plîngerĭ din partea părinţilor carĭ nu ştiŭ unde să se adreseze pentru aşĭ înscrie copilele. Intrând în foasta cancelarie, sunt imediat întîmpinaţĭ de negustorul fierar, care le oferă ciocane, cuţite, maşinĭ agricole, etc. Bieţiĭ oamenĭ rěmîn încremenit şi eşind se adresează sergentuluĭ din punct, întrebându-l de directoară.

Aceasta îĭ trimete în strada Armană, domiciliul D-neĭ Botez. Escursiunile acestea, din strada Armană în strada de sus şi vice-versa se repetă zilnic.

Vě întreb acuma dacă faptul acesta nu e un adevěrat scandal, o curată batjocură pentru externatul din Iaşĭ? Cu ce drept s'a închiriat apartamentul directoareĭ şi cancelaria şcoaleĭ? Pentru ce această economie stupidă?...

Vom reveni.

Consiliul comunal de Iaşĭ vězînd că a înglodat rěŭ comuna în cheltuelĭ, s'a hotărît a desfiinţa şcoala de meseriĭ comunală, doar se va putea realiza oarecare economiĭ pentru a maĭ acoperi jafurile făcute cu palatul destinat Prînţuluĭ Ferdinand.

Se zice că această hotărîre va stîrni o adevěrată furtună printre cetăţeniĭ ieşenĭ carĭ s'aŭ săturat până în gît de gheşefturile celor de la primărie.

Tineriĭ partizanĭ aĭ D-luĭ G. Vernescu aŭ hotărît într'o întrunire de alaltăseară să treacă cu desăvêrşire în partidul conservator.

Iar D-niĭ Enacovicĭ, Vericeanu, Isvoranu şi alţiĭ vor trece în partidul liberal.

Trecerea tinerilor vernescanĭ, precum sunt D-niĭ G. Dem. Teodorescu, An. Simu, G. Florian, etc., în partidul conservator, se face prin intermediul D-luĭ N. Filipescu.

Ast-fel partidul D-luĭ G. Vernescu este complectamente desfiinţat.

D. Al. Marghiloman va sosi peste doue saŭ treĭ zile la Viena, unde va sta o sěptămînă împreună cu D. şi D-na L. Catargiu.

Tribuna spune, că o noue cercetare s'a deschis în contra *Foaieĭ Poporuluĭ*.

Şeful atelieruluĭ *Institutuluĭ Tipografic*, D. Popa-Necşa, a fost ţinut o zi întreagă la parchetul din Sibiŭ şi judecătorul de instrucţie vroia cu orĭ ce preţ să-l facă, ca să declare pe D. Eugen Brote ca director al *Tribuneĭ* şi al *Foaieĭ Poporuluĭ*, care dacă nu scrie, dar cel puţin inspiră toate articolele, precum şi conduita acestor doue ziare.

Guvernul unguresc ţine mult ca să aibă un prilej favorabil de a condamna pe D. Eugen Brote la câţĭ-va anĭ de închisoare.

Direcţiunea poştelor şi a telegrafelor va face un raport ministeruluĭ de interne, cerînd mutarea sa în alt local, căcĭ actualul local, după declaraţia maĭ multor architecţĭ, ameninţă să se surpe.

Toate reparaţiunile ce se fac localuluĭ, sînt de prisos, căcĭ fundamentul este atît de slab, în cît anevoe va putea resista ploilor.

Lucrările pentru construirea tramwaiuluĭ electric s'aŭ suspendat.

Ast-fel tramwaiul electric nu va putea fi deschis până la primăvară.

Astăzĭ la ora 1 p. m. sosesc în Capitală Regele, Ducesa de Saxa-Coburg cu principesele Victoria şi Beatrice.

Diseară se vor întoarce la Sinaia.

Comisiunea însărcinată cu cercetarea situaţiuneĭ financiare a creditaluĭ agricol din Iaşĭ, se zice că a dat până acum peste un deficit de aproape 76 000 leĭ.

Cercetările continuă şi se crede că deficitul e cu mult maĭ mare.

Din cauză că D-ra Agatha Bârsescu, distinsa tragediană romînă a fost reţinută la Botoşanĭ încă pentru cîte-va reprezentaţiĭ, D-sa va începe seria reprezentaţiilor în Iaşĭ mîine seară cu piesa *Eva*.

Se caută un vînzător de ziare pentru oraşul Panciu, în locul D-luĭ Raicu K. Panciu care nu se poartă cinstit.

D. Raicu este invitat în acelaşi timp să îşĭ achite datoriile către Administraţia ziaruluĭ „Adevěrul“ pentru ca aceasta să nu fie silită a recurge la měsurĭ maĭ severe.

* * *

D. Mitică G. Aslan, fost corespondent la Govora şi I. Barecec, fost corespondent la Bălţăteştĭ sunt invitaţĭ ca în termenul cel maĭ scurt să-şĭ achite datoriile către Administraţia acestuĭ ziar, la caz contrar vom fi nevoiţĭ a recurge la alte mijloace.

ULTIME TELEGRAME

ST.-PETERSBUR, 23 Septembre. — Noul tarif, care reduce cu 15 la sută preţul transportuluĭ grînelor ruse ce trec prin Austro-Ungaria pentru a se duce în Italia, în Franţa şi în Elveţia, a fost publicat.

NOUL-ORLEANS, 23 Septembre. — Numěrul persoanelor care aŭ perit în urma ultimuluĭ cyclon şi a fluxuluĭ mare e evaluat la 2000. Părţile joase din împrejurimile oraşuluĭ sînt inundate. In insule, plantaţiunile sînt cu totul distruse.

PARIS, 23 Septembre. — D. Menoti Garibaldi a adresat din Roma o scrisoare D-luĭ Raguem, secretar al ligeĭ franco-italiene, prin care îl invită să salute în numele sěŭ «pe braviĭ Francezĭ şi Italienĭ, carĭ combat pentru pacificarea celor doue surorĭ latine».

LONDRA, 23 Septembre. — Banca Anglieĭ a redus scoptul sěŭ la 3 la sută.

VIENA, 23 Septembre.—Banca Austro-Ungarieĭ a ridicat scomptul eĭ la 1 la sută.

BURSA CEREALELOR

Brăila 21 Septembre 1893

Felul	Hect.	Libr.	Preţul	Observaţiĭ
Grâŭ	7500	58 1/2	8 60	Şlep
»	2700	57 1/2	8 45	Pod
»	3400	58 1/2	8 85	Magazie
»	1980	58 1/2	8 22 1/2	Caic
»	980	58 3/4	8 30	Magazie
»	1825	55 3/4	7 45	»
Orz	4600	45 1/2	4 85	Şlep
Grâŭ	1950	58 1/2	8 10	»
»	2750	58	7 65	Magazie
»	1850	56 3/4	7 90	»
Porumb	2500	60 1/2	6 60	»
Ověz	770	°/₀ k	10 30	Vagon
Grâŭ	3500	57 1/4	7 70	Magazie
Ověz	1400	°/₀ k	10 40	Vagon
Orz	1250	°/₀ k	9 70	»
Ověz	1500	°/₀ k	10 30	»
Grâŭ	3000	60 1/2	9 02 1/2	Magazie

CEREALE SOSITE

Pe apă		Pe uscat	
Grâŭ Hect.	11000	Grâŭ Hect.	2000
Porumb »	10000	Porumb »	1400
Orz »	15000	Orz »	4000
Fasole »	2400	Fasole »	——

Casa: **Ath. M. Thanu**

BIBLIOGRAFIE

Din «Biblioteca de lectură pentru tinerimea română de ambe sexe» elaborată de D. *I. M. Rîureanu*, se găsesc de vênzare la librăriile D-lor Socec (Calea Victorieĭ, 7), Ioniţiu (strada Şelariĭ 12), Leon Alcalay (sub otel Boulevard) şi la autor (strada Viilor, 15), următoarele cărţĭ aprobate de onor. minister al instrucţiuneĭ, a) pentru citirea în şcoalele publice primare, b) pentru analise literare în cursul secundar, c) pentru biblioteci şcolare şi populare, d) pentru distribuţiunĭ de premiĭ şcolare:

Cele doue surorĭ.—Familia creştină.—Privighietoarea.—Mielul.—Inelul găsit.— Trandafirul.—Ouěle Pascelor.—Emigranţiĭ la Brasilia.—Ceĭ doĭ fraţĭ.—Rosa de Taneburg.—Merloiul,—(toate acestea a 60 de banĭ exemplarul).—Franklin (opere alese).—Conferinţă despre economie.—Bunele exemple (aceste doue din urmă a 80 banĭ exemplarul).—Christofor Columb (a 1.10 exemplarul).

MERSUL TRENURILOR

Plecări din București

ORA		TRENURILE MERG SPRE:
5.—	dim.	Giurgiu.
5.35	«	Giurgiu, Constantinopol.
6.45	«	Ciulnița, Slobozia, Fetești, Călărașĭ.
7.—	«	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Focșanĭ, Adjud, Bacăŭ, Roman, Pașcanĭ, Iașĭ, Slanic (Prahova).
7.30	«	Pitești, Craiova, R.-Vîlcea, Corabia, T.-Jiŭ, Vêrciorova.
7.45	«	Ploeștĭ, Predeal, Viena, Paris.
8.01	«	Giurgiu.
8.10	«	Pitești, Tĕrgoviște, C.-Lung, Roșiorĭ, T.-Măgurele.
8.50	«	Ploeștĭ, Predeal, Doftana, Brașov.
11.45	«	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galațĭ, R.-Sărat, Mărășeștĭ.
2.50	seara	Pitești, C.-Lung, Craiova, Tĕrgoviște.
3.20	«	Ploeștĭ, Predeal.
4.03	«	Pitești, Craiova, Vêrciorova, Viena, Paris (Express-Orient).
4.10	«	Ciulnița.
4.40	«	Ploeștĭ, Predeal, Brașov, Focșanĭ.
5.25	«	Giurgiu.
5.50	«	Pitești, Tĕrgoviște, Craiova, Vêrciorova, Viena, Paris (Express-Orient).
6.10	«	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Focșanĭ.
9.00	«	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Focșanĭ, Tecuciŭ, Bêrlad, Vasluĭ, Iașĭ, Hușĭ.
10.05	«	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Roman, Pașcanĭ, Iașĭ, T.-Ocna, Piatra-N.
11.05	«	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galațĭ.
11.25	«	Pitești, Craiova, Vêrciorova.

Sosiri în București

ORA		TRENURILE VIN DE LA:
5.30	dim.	Ploeștĭ, Buzĕŭ, Brăila, Galațĭ.
6.25	«	Vêrciorova, Craiova, Pitești.
7.15	«	Iașĭ, Pașcanĭ, Roman, Buzĕŭ, Ploeștĭ.
8.—	«	Iașĭ, Hușĭ, Tecucĭ, Mărășeștĭ, Vasluĭ, R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploeștĭ.
9.10	«	Predeal, Ploeștĭ.
10.45	«	Giurgiu.
11.20	«	Ciulnița.
11.40	«	Paris, Viena (Express-Orient), Vêrciorova, Craiova, Tĕrgoviște, Pitești.
12.20	seara	Brașov, Predeal, Ploeștĭ, Focșanĭ.
12.55	«	Craiova, Pitești, C.-Lung, Tĕrgoviște.
3.50	«	Constantinopol, Giurgiu (Express-Orient).
4.55	«	Giurgiu.
5.10	«	Tecucĭ, Mărășeștĭ, Galațĭ, Brăila, Ploeștĭ.
7.20	«	Giurgiu.
7.35	«	Vêrciorova, T.-Jiŭ, Corabia, R.-Vîlcea, Pitești.
8.15	«	T.-Măgurele, Roșiorĭ, C.-Lung, Tĕrgoviște, Pitești.
8.30	«	Călărașĭ, Feteștĭ, Slobozia, Făureĭ.
8.45	«	Brașov, Predeal, Doftana, Brăila, Ploeștĭ, Slanic (Prahova).
9.15	«	Paris, Viena, Predeal, Ploeștĭ.
9.55	«	Iașĭ, Pașcanĭ, Roman, Piatra-N., Adjud, Focșanĭ, Galațĭ, Brăila, Ploeștĭ.
10.55	«	Paris, Viena, Vêrciorova, Pitești (Train Eclair).
11.—	«	R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploeștĭ.

LA DESERT!!

I

La masă stând o Doamnă
Cu bărbatu-ĭ conversa
Pentru ghetele de toamnă
Unde vor cumpăra

II

Nu-țĭ aducĭ aminte
Unde aĭ maĭ cumpărat
La fabrica de încălțăminte
D'acolo aĭ maĭ luat.

III

Da, da, zice o fetică
Și eŭ îmĭ aduc aminte
Când am fost cu tatica
D'a cumpăra încălțăminte.

IV

Dreptate avea mamița
C'atuncĭ le-a lăudat
Vedețĭ pe Elenuța
Ce mult le-a maĭ purtat?

V

De când le-am cumpărat
Nu și-aŭ perdut fason
Și e de meritat
De laudă și svon. (bis)

VI

Să vedem în *Adevěrul.*
Care a sosit acuma
Ce spune despre prețurĭ
In pagina din urmă?

Iaca icĭ o poesie
Compusă cam hazlie

«De *chevreau* de dame ghete
«Vînd cu cinspre-zece leĭ
«De voițĭ și maĭ cochete
«Sunt maĭ scumpe cu doĭ leĭ

«Facem și de *ghems* solide
«Vi le vînd cu 9 leĭ
«Ș'alte știĭ cam de Sylfide
«Nu maĭ scumpe de 10 leĭ.

«De copiĭ și Domnișoare
«Facem prețurĭ, ca să știțĭ,
«Cu cincĭ leĭ și șase leĭ
«Vě trimitem, orĭ venițĭ.

«De voițĭ comande a face
«Nu maĭ dațĭ nicĭ un acont
«De vedețĭ că nu vě place
«Le lăsațĭ în al meŭ cont.

«Dacă cincĭ dintre amatoare
«S'ar uni a comanda
«Câte un leŭ la fie-care
«Ca rabat eŭ aș scădea.

«Facețĭ svon dar una l'alta]
«Și în grupe să venițĭ
«Știțĭ și-acasă vě trimitem
«Un bilet dacă ne scrițĭ.

Adresa fabriceĭ de încălțăminte
115 Călărașilor *ținețĭ* bine *minte.*

Un provincial.